

Full diocesà

13 de juny del 2021

p5 –Entronització d'una imatge de sant Francesc Coll, a Súria

p6 i 7 –Entrevista a la Gna. Margarita Bofarull sobre la llei de l'eutanàsia

La vida, el regal més gran de Déu

La Gna. Margarita Bofarull (Barcelona, 1961), recentment ha estat nomenada pel Sant Pare membre ordinari de la Pontifícia Acadèmia per la Vida. Bofarull és religiosa del Sagrat Cor i llicenciada en Medicina i Cirurgia i en Teologia, és professora de Teologia Moral a la Facultat de Teologia de Catalunya, presidenta de l'Institut Borja de Bioètica de la Universitat Ramon Llull i professora de Teologia Moral a la Universitat Centreamericana José Simeón Cañas (el Salvador). Li hem fet una entrevista:

El propassat mes de febrer el papa Francesc la va nomenar membre ordinari de la Pontifícia Acadèmia per la Vida. Com va rebre aquest anunci?

Vaig rebre la notícia del nomenament amb sorpresa i agraïment. Em va fer molta il·lusió i alhora sento una gran responsabilitat. Jo ja n'era membre «corresponent», però ara tinc més responsabilitat.

Vostè és llicenciada en Medicina i Cirurgia i en Teologia. Fe i ciència es complementen?

Jo ja era metgessa abans d'entrar en la congregació i vaig estudiar teologia ja de religiosa, en l'especialitat de teologia moral. Per a mi fe i ciència es fecunden mútuament. Jo ja era creient abans de començar la carrera de medicina, però a mesura que vaig anar estudiant més el cos humà, la fisiologia o altres disciplines científiques com la biologia em vaig tornar més creient encara. *(Continua a la pàgina 6.)*

«Jesús anunciava el regne de Déu amb moltes paràboles semblants»

Diumenge XI durant l'any / Cicle B

Lectura de la profecia d'Ezequiel

Això diu el Senyor: «També jo prendré un esqueix del brot alterós que corona el cedre, arrencaré un ull tendre de la punta del seu brancaatge, i el plantaré visiblement en una muntanya ben alta, en una muntanya de la serralada d'Israel. Estendrà les seves branques, donarà fruit, i es farà un cedre magnífic. Ocells de tota mena s'ajocaran a la seva ombra i viuran en el seu brancaatge. Tots els arbres del bosc sabran que jo sóc el Senyor. Jo abaixo els arbres alts i faig créixer els menuts, asseco els arbres verds i faig reverdir els secs. Sóc jo, el Senyor, qui ho he dit i qui ho faré.»

(17, 22-24)

Salm responsorial

És bo de lloar-vos, Senyor.

[91]

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ens sentim molt coratjosos. Sabem que mentre vivim en el cos, vivim com emigrats lluny del Senyor, ja que no podem fer altra cosa sinó creure sense veure'l; però ens sentim tan coratjosos, que preferim emigrar del cos per anar a viure amb el Senyor, i no ambicionem res més que ser-li plaents, tant ara que som en el cos com quan en sortirem. Perquè tots nosaltres hem de comparèixer davant el tribunal del Crist, on cadascú ha de rebre el que li correspongui segons el bé o el mal que haurà obrat vivint en el cos.

(5,6-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús deia a la gent: «Amb el regne de Déu passa com quan un home sembra el gra a la terra. De nit i de dia, mentre ell dorm o està llevat, la llavor germina i creix sense que ell sàpiga com. La terra, tota sola, produeix primer els brins, després les espigues i finalment el blat granat dintre les espigues. Llavors, quan el gra ja és a punt, se'n va a segar-lo, perquè ja ha arribat el temps de la sega.» Deia també: «A què podem comparar el regne de Déu? Quina paràbola li escauria?

És com un gra de mostassa, la més petita de les llavors, però un cop sembrada, es posa a créixer i acaba més gran que totes les hortalisses, amb unes branques tan grosses que els ocells es poden ajocar a la seva ombra.» Jesús anunciava el regne de Déu amb moltes paràboles semblants, perquè la gent l'entengués segons les seves disposicions; no els deia res sense paràboles, però en privat ho explicava tot als deixebles.

(4,26-34)

«A què podem comparar el regne de Déu? Quina paràbola li escauria? És com un gra de mostassa, la més petita de les llavors; però, un cop sembrada, es posa a créixer i acaba més grossa que totes les hortalisses»

Per un voler de Déu

Carles Riera i Fonts, pvre.

Venim al món per un voler de Déu: dues cèl·lules es troben casualment, l'una fecunda l'altra i neix un nou ésser. La més petita de les llavors, un cop sembrada, es converteix en un arbust on els ocells van a ajocar-se. Un somni, avui, pot convertir-se en realitat, demà.

«Al seu temps, i assaonat, tot té bondat»: les coses ben fetes, fins i tot les que podrien semblar insignificants, acostumen a donar resultats positius. Gandhi deia: «El que faig és poc important, però és molt important que ho faci.»

Hem de sembrar la llavor, no cal dir-ho, però el fonament de tota esperança, la base de tot optimisme futur, descansa en el voler de Déu.

«A què podem comparar el Regne de Déu?», pregunta l'evangeli d'avui. Resposta: al misteri de la llavor que, un cop plantada, neix i creix tota sola, fins la més petita, o sigui a la força invisible actuant contra l'aridesa del sòl que ajuda —de manera sobrenatural— l'indispensable esforç de l'humil cristià. Sabedors, això sí, que la promesa no es correspon necessàriament amb l'èxit immediat.

Per acabar: la voluntat de Déu s'expressa mitjançant el seu amor gratuït.

Agenda

Lit. hores: Setmana III

14 dilluns

—Sant Eliseu, profeta
2Co 6,1-10/Salm 97/Mt 5,38-42

15 dimarts

—Santa Maria Micaela del Santíssim Sagrament, fund.
2Co 8,1-9/Salm 145/Mt 5,43-48

16 dimecres

—Sant Ferriol, prev. mr.
—Sant Quirze i Santa Julita
2Co 9,6-11/Salm 111/
Mt 6,1-6.16-18

17 dijous

Sts. Manuel, Sabel, Ismael, mr.
2Co 11,1-11/Salm 110/Mt 6,7-15

18 divendres

—Sant Marc i Marcel·lià, germans mr.
2Co 11,18.21b-30/Salm 33/
Mt 6,19-23

19 dissabte

—Sant Romuald, abat fund.
2Co 12,1-10/Salm 33/Mt 6,24-34

20 diumenge XII de durant l'any/ Cicle B

Jb 38,1.8-11/Salm 106/2Co 5,
14-17/Mc 4,35-41

La imatge

La paràbola del gra de mostassa assenyala el contrast entre la llavor, la més petita, i l'efecte d'unes hortalisses on s'ajouquen els ocells. És paraula de Jesús per a predicar el Regne; la llavor serà petita a l'inici, però el resultat serà gran.

Crida a la perseverança, a l'esperança, a no defallir. Crida a contemplar els nostres inicis personals i comunitaris des de la mirada del Pare.

Paràbola del gra de mostassa (1790).
Jan Luyken

Roda de premsa de les Càritas Diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell

Premsa de Càritas Diocesana de Lleida

Com cada any, les Càritas Diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell van fer la seva roda de premsa manifestant com està la situació. Més de 16.000 persones s'han vist beneficiades per les accions de les Càritas Diocesanes, que van destinar més de 5 milions i mig d'euros principalment a programes de cobertura de necessitats bàsiques i de suport als col·lectius més vulnerables, com també als projectes d'inserció laboral. Les dades mostren que les Càritas de Lleida, Solsona i Urgell han vist augmentada, de forma significativa, la intensitat de les ajudes, a les quals s'han sumat les més de

7.000 trucades fetes a les persones voluntàries i beneficiàries que es trobaven aïllades en les seves llars. Cal destacar també que unes 4.000 llars de Ponent han rebut un total de 666.193 euros en ajudes econòmiques. Aquesta dada suposa un increment del 25% respecte a l'any anterior. Des de les tres Càritas s'ha fet especial incidència en els col·lectius més vulnerables, en especial la gent gran, que ha patit reclusió física de més llarg període, obligant aquestes persones a reduir el contacte amb la seva xarxa familiar i social habitual. (Notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat)

Juny: mes del Sagrat Cor de Jesús

Des de la Delegació de Joventut fa temps que promouen l'oració entre els joves en format virtual. Preguen junts en hores convingudes per Skype o WhatsApp –cada mes creen un grup nou de WhatsApp i a partir d'aquest grup es genera una petita comunitat virtual que els ajuda a perseverar en la seva vida d'oració.

El mes de juny l'Església el dedica al Sagrat Cor de Jesús. Així, cada dia del mes faran una oració diària de deu minuts al Sagrat Cor que transformarà vides. Sí, el Cor de Jesús canvia vides: des de la delegació volen ajudar els joves a enamorar-se del Cor que ha estimat més, que estima més i que estimarà més. Busquem tots plegats d'acostar-nos al Senyor i donar-li el nostre cor perquè el transformi, fent-lo més semblant al seu. Sagrat Cor de Jesús, en vós confio.

Informa: Delegació de Joventut

Entronització d'una imatge a Súria

Unitat Pastoral Parroquial de Súria

Després de 164 anys de presència de les germanes Dominiques de l'Anunciata a Súria —una de les primeres fundacions del P. Francesc Coll a Catalunya avui esteses pel món— el diumenge 23 de maig, Pentecosta, a la missa de les dotze es va entronitzar una imatge del sant a la parròquia de Súria.

Fou com a mostra d'agraïment per les moltes generacions que han estat educades cristianament pel seu carisma i d'intercessió al sant en l'acompanyament i educació cristiana de les actuals i futures generacions. Una celebració ben concorreguda, on tantes feligreses s'emocionaren i re-

cordaren els seus anys passats al costat de les germanes. Va acompanyar-los el capítol provincial amb altres germanes que havien residit a Súria juntament amb la comunitat actual; totes elles, molt agràides pel detall de poder comptar amb una capella a la parròquia.

Com resava sempre sant Francesc Coll, «un foc encén un altre foc». Que la seva presència en la comunitat parroquial ens beneeixi i ens ajudi a ser fidels evangelitzadors en els nostres temps. Gràcies, germanes, per la vostra estima i el vostre compromís.

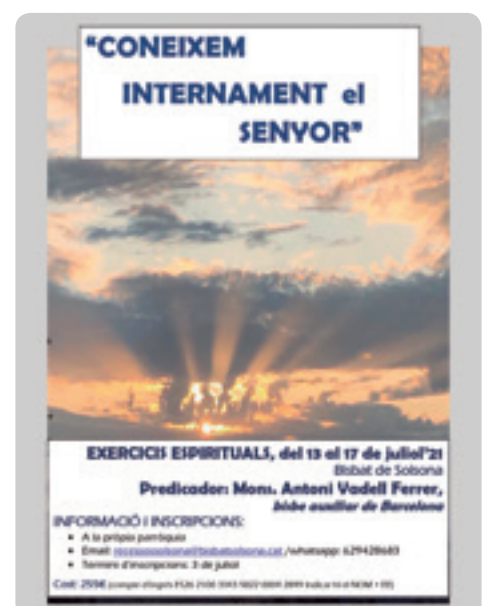
Exercicis espirituals al Seminari de Solsona

Els exercicis espirituals d'enguany al Seminari de Solsona tindran lloc del 13 al 17 de juliol i seran impartits per Mons. Antoni Vadell i Ferrer, bisbe auxiliar de l'arquebisbat de Barcelona. Recordem que és molt recomanable fer exercicis per a la vida espiritual de les persones, tant clergues com laics.

Per a més informació i inscripcions cal dirigir-se a les pròpies parròquies o bé a Teresa Gené (tel. i whatsapp 629 42 86 83 o bé c/e recessossolsona@bisbatsolsona.cat).

El termini d'inscripcions acaba el dia 3 de juliol. El cost del recés és de 255 €, que s'han d'ingressar al compte de CaixaBank núm. ES26-2100-3343-5822-0004-2899 posant de concepte el nom de cadascú + EE.

Organitza: Comissió de Recessos i Exercicis del Bisbat de Solsona

«Una cosa és lluitar contra el dolor, i una de molt diferent, l'eutanàsia»

Raquel Parici

(Prové de la pàgina 1.)

Tot està fet amb una cura tan amorosa que a mi la vida em parla del Creador i alhora la ciència ens dona unes dades que ens ajuden a una hermenèutica a nivell de fe. La ciència ens ajuda a anar més a fons en la nostra fe, fent-se més preguntes i enfortint els lligams que ens constitueixen.

En l'anunci del seu nomenament, l'Acadèmia per la Vida va considerar ineludible la reflexió ètica davant el món en context de pandèmia, tant a nivell social com sanitari. Està faltant ètica en el repartiment mundial de les vacunes contra el Covid?

La pandèmia ens ha fet veure precisament la necessitat d'una reflexió

ètica que acompanyi, que orienti la presa de decisions i les nostres maneres d'actuar. Amb la pandèmia s'ha posat de manifest que en unes societats amb un marcat caire individualista s'havia oblidat que som una comunitat humana i que la meua vida afecta la de tothom i que la vida de tothom afecta la meua. En context de pandèmia hem d'acostumar-nos a passar d'una medicina molt centrada en la clínica a contemplar més el tema de la salut pública i pal·liar les desigualtats. Per exemple, amb el tema de les vacunes una cosa bona ha estat que no es poguessin comprar individualment, perquè altrament només s'haurien pogut vacunar els qui podien pagar-se-les. Però alhora hem de pensar no solament en la nostra comunitat local, perquè som en

un món global, interconnectat. Tots som germans i, per tant, quan pensem en la vacunació hem d'aspirar a una vacunació universal. No pot ser que hi hagi països on no arriben dosis de vacunes; en l'horitzó hi ha d'haver la compartició del que té el conjunt de la comunitat humana. S'ha de tenir en compte que el mateix concepte d'autonomia és relacional; en la nostra presa de decisions individuals hem de tenir present el nostre context, les nostres circumstàncies. No podem prendre les nostres decisions mirant-nos el melic.

Recentment el govern espanyol ha aprovat la Llei de l'Eutanàsia. Eutanàsia etimològicament vol dir «bona mort». Realment l'eutanàsia és una «bona mort» o una «mort digna»?

No, de cap manera. S'ha produït una mena de segrest del terme «mort digna» per equiparar-la a l'eutanàsia. La llei no utilitza el sentit etimològic de «bona mort». La llei anomena eutanàsia «l'actuació que produeix la mort d'una persona de forma directa i intencionada mitjançant una relació causa-efecte única i immediata» i que «es duu a terme en un context de patiment». Referent a l'expressió «mort digna», mireu, la dignitat és ontològica, la tenim pel fet de ser humans. La dignitat ningú no me la pot donar i ningú no me la pot treure; sóc digne perquè sóc humà. Una altra cosa és que hem de procurar que les persones puguem morir en uns contextos i en unes circumstàncies d'acord amb la dignitat humana que tenim. Malauradament, hi ha moltes persones en el nostre món que estan morint en circumstàncies poc concordes amb la dignitat que tenim, i no parlo pas de morts violentes.

Aquesta llei és un despropòsit, perquè la nostra societat el que demana és una bona atenció sanitària, uns recursos socials i assistencials que

► La llei de l'eutanàsia no soluciona cap dels problemes que tenim. Necessitem més recursos humans i materials

facin que ningú no hagi de sentir la seva existència com una càrrega. Aquí no hi ha, per exemple, lleis laborals que protegeixin els familiars pel fet de tenir cura d'una persona malalta, ajudes econòmiques per a posseir uns habitatges adaptats, unes bones cures paliatives, suport psicològic o emocional. La majoria de sanitaris no ha rebut cap formació sobre cures paliatives. Una cosa és lluitar contra el dolor, fins i tot podent arribar a la sedació (disminuir o treure la consciència d'una persona) en casos de dolors refractaris als tractaments i una altra cosa molt diferent és l'eutanàsia. S'ha jugat molt amb una confusió terminològica. No voler l'eutanàsia tampoc no significa demanar que se m'allargui la vida per tots els mitjans possibles. Repeteixo, eutanàsia és una actuació que té per objecte provocar la mort d'una persona, no pas posar fi al dolor, i això no vol dir una bona mort ni una mort digna. Una bona mort és una mort en pau, reconciliada, amb tots els processos interiors que hem d'anar fent, amb acompanyament religiós —per a les persones que ho vulguin—, amb assistència psicològica, espiritual, amb la companyia de les persones estimades. Humanitzar la mort ajuda a fer un bon dol. Això demana espais adients: no és el mateix morir-se en una llitera en un passadís d'urgències que en una habitació envoltat dels teus. Tot això és el que hem d'anar aconseguint, i aquesta llei no soluciona cap d'aquests problemes. El que necessitem són més recursos humans i materials. Necessitem humanitzar l'assistència i acompanyar els processos del final de la vida adequadament. Aquesta llei és per a eliminar la persona que pateix, no per a eliminar el dolor. No oblidem que hi ha malalties incurables, no pas persones incuidables.

El llibre

Diario en prisión

Card. George Pell

Editorial Palabra
480 pàgs.
22,50 euros

Innocent! El veredict final es va produir després que el cardenal George Pell suportés vuit esgotadors anys d'acusacions, recerques, judicis, humiliacions públiques i més d'un any de presó després de ser condemnat per un tribunal australià per un crim que no va cometre.

El cardenal Pell va suportar més de tretze mesos en confinament solitari abans que el Tribunal Suprem d'Austràlia votés per 7 a 0 revocar la sentència.

La seva victòria sobre la injustícia no va ser sols personal, sinó per a tota l'Església Catòlica. Sense rancor envers els seus acusadors, jutges, treballadors penitenciaris, periodistes i aquells que el van perseguir, el cardenal va utilitzar el seu temps a la presó com un «recés prolongat».

Glossa

Catecolònies 2021: «Prefereixo el paradís»

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El 26 de maig l'Església universal celebrava la memòria de sant Felip Neri, l'anomenat «sant de l'alegria». Avui us voldria parlar d'aquest sant perquè enguany les Catecolònies, que el nostre bisbat organitza un estiu més, ajudaran els infants a conèixer la història d'aquest gran home d'Església al servei dels altres, especialment dels nens i nenes.

Felip havia nascut a Florència l'any 1515. Gràcies a l'amistat que el seu pare tenia amb els dominics de la ciutat, Felip va poder rebre una bona educació. Fet important per a la seva posterior missió. Als disset anys anà a treballar de comerciant amb un familiar seu. Al cap de poc temps, com a conseqüència d'una revelació que tingué, viatjà a Roma amb la voluntat de ser acceptat per a anar de missioner a l'Índia. A la Ciutat Eterna fou acollit per un matrimoni que li va donar allotjament a canvi d'educar els seus fills. Fruit d'aquesta experiència, comença a reunir una colla d'infants de Roma per fomentar en ells la formació, la lectura espiritual, la música i la caritat. Malgrat que molta gent de la ciutat no veien cap futur en aquells infants —molts d'ells pobres—, Felip confiava en Déu i hi veia una gran esperança. Amb aquesta experiència, Felip va entendre que Déu li encomanava la missió de quedar-se a Roma. Allà va ser ordenat sacerdot i, entre altres tasques, col·laborà amb una fraternitat dedicada als pelegrins i convalescents, fundà la Congregació de l'Oratori i inicià la visita a les «Set Esglésies» —una ruta per les set basíliques més destacades de Roma—. Va morir la matinada de Corpus Christi de l'any 1595 després de rebre el viàtic i de dir «Paradiso, paradiso» a la Chiesa Nuova, de Roma, on es guarden les seves relíquies.

Si no heu vist la pel·lícula anomenada *Prefereixo el paradís* us recomano que la mireu, perquè tracta sobre aquest sant. Si teniu fills o nets de 2n de primària fins a 2n d'ESO, us aconsello que els engresqueu a apuntar-se a les Catecolònies d'enguany: del dissabte 3 al diumenge 11 de juliol a

la casa de colònies El Molí de la Roda (Veciana - Sant Martí de Sesgueioles). Podran conèixer la història de Felip Neri a través de sessions teatrals, catequesis, jocs, pregàries, dinàmiques, piscina i de moltes altres activitats. És més, podran experimentar com l'Amor de Déu, l'alegria i el bon humor que es palpa en el testimoni de sant Felip Neri es continua vivint encara avui en unes colònies cristianes.

Voleu això per als vostres infants? No en dubteu, apunteu-los a les Catecolònies! Queden pocs dies per a tancar les inscripcions.

Amb aquestes ratlles animo també els catequistes a preparar les Catecolònies, tenint en compte la bona experiència de l'any passat en el seguiment estricte de totes les mesures de seguretat i prevenció que la Generalitat de Catalunya demana per a realitzar activitats de lleure durant aquest temps de pandèmia. Us animo a creure en els infants que s'apuntin a les colònies valorant tots els dons i qualitats que hagin rebut de Déu, malgrat les complicacions que puguin sorgir. Durant els dies de colònies mireu-los i estimeu-los segons l'exemple de Felip Neri, que ho devia fer preguntant-se: «Com deu mirar-los Déu? Així vull mirar-los jo! Com deu estimar-los Déu? Així vull estimar-los jo!»

Per a més informació i inscripcions: www.catecolonies.com / 680.96.87.37 / catecolonies.bsolsona@gmail.com

